

zal kunnen bewonderen, dat de moeite van den tocht ruimschoots waard is.

In volgende afleveringen wilde ik nog twee wandelingen beschrijven, en wel een in de streek bewesten de Maas, eerst door 't Maasdal noordwaarts tot Grubbenvorst en dan door een meer boschachtig landschap en langs de Peelrand naar Venlo terug; en

een tweede wandeling ten Zuiden der stad. Dat zal me meteen gelegenheid geven iets meer van de fauna te vertellen.

Voor dezen keer roep ik mijn tochtgenooten: „tot weerziens toe!”

A'dam.

GARJEANNE.

De Bleekgele Hennepnetel.

Wie langs zandig bouwland wandelt, heeft alle kans, deze mooie lipbloem te vinden. Met haar groote gele bloemen prijkt ze overal op de roggeakkers, zelfs op de voetpaden daartusschen, maar dan in kleiner vorm, meestal met onvertakten stengel.

Zeldzaam is ze dáar althans niet, al staat ze in de Flora van H. en Th. met een z. aangeduid, en verreweg de meeste lezeressen en lezers der *Levende Natuur* zullen haar dan stellig ook wel kennen.

Waarom dan opnieuw de aandacht voor haar gevraagd?

Het antwoord trachtte ik te geven door de teekening van één enkele harer bloemen. De fraaie lijnen en sierlijke buigingen, de mooie welvingen van deze bloem — het modellé zouden we zeggen, als

Bleekgele Hennepnetel, *Galeopsis Ochroleuca* (zeer vergroot).

het pleister was — inzonderheid van de onderlip, kunnen, dunkt mij, een oogenblikje van aesthetisch genot verschaffen. Alle hennepnetels hebben, zooals bekend is, twee holle, kegelvormige knobbels op de onderlip, vlak voor den ingang der buis, waarin ze onmerkbaar wegvloeien. Wat bakenen ze mooi den weg af naar het diepste der bloem, langs de ronding der middelste slip!

En deze verheffingen geven met de zachtere welvingen aan dit bloemdeel een relief met een afwisseling en overgang van licht-en schaduw tinten, waarbij de overige in 't wild groeiende Labiaten niet halen.

Heel even uw belangstelling alzoo voor een mooi stukje ornamentiek in miniatuur. Meer niet.

Amsterdam.

H. BOUMA.

